

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Origines Benedictinae, Siue Illvstrivm Coenobiorvm Ord.
S. Benedicti, Nigrorvm Monachorvm, Per Italiam,
Hispaniam, Galliam, Germaniam, Poloniam, Belgium,
Britanniam, aliasque Prouincias. Exordia Ac ...**

Le Mire, Aubert

Coloniae Agrippinae, 1614

Capvt XI.

urn:nbn:de:hbz:466:1-11261

corpus hic humatum iacet, qui postquam eremiticam vitam multis annis egit & clericalem, tandem monasticam professus, sub regula Benedicti curam gerens Abbatialem, obiit in Domino clarus miraculis & prophetia spiritu, Hera. DC. XII.

In hoc monasterio de Suso spectantur octo arcae lapideae, in quibus quiescunt famosissimi illi septem *Infantes de Lara*, cum suo Ayo, ut Hispanicè vocant seu magistro. Ita sandouallius in dicta parte prima foundationum monasteriorum Benedictinorum in Hispania.

*Infantes
de Lara.*

Est autem hoc monasterium situm in D. Calagurritana & sancti Dominici de la Calçada.

CAPVT XI.

Salisburgense sancti Petri monasterium.

Celebre istud monasterium, ex quo multi egregij viri ad gubernandos varios Germaniae Episcopatus atque Abbatias prodierunt, construitur atque instituitur per sanctum *Rupertum*, vnà cum Episcopatu Salisburgensi, auxilio & munificentia inclyti *Theodorus* Ducis Bauariae, quem sanctus *Rupertus* in fide Christiana Ratisbonae instituit, & vnà cum suis optimatibus, sacrae regenerationis lauacro abluit, circa annum 580. In hoc monasterio ipse *S. Rupertus*, & septem eius successores sedem Episcopalem habue-

runt, adeoq; tam Episcopatu quam Abbatia
laudabiliter præfuerunt, ibidemque huma-
ti sunt; vsque ad *S. Virgilium*, qui crescente
multitudine Christianorum relinquens Ab-
batia gubernationem *Gertrico* pio ac docto
monacho, aliam sedem Episcopalem erexit,
& insignem basilicam pronam in honorem
S. Ruperti primi Salisburgensis Episcopi ac
Doctõris construxit; quam absolutam anno
774. ipsemet consecrauit, eoq; *S. Rupertum*
cum duobus eius facellanis, viris sanctis, ex
æde *S. Petri* transtulit. De qua re ceterisque
Abbatibus huius monasterij latius *Gaspar*
Bruschius in sua *Centuria monasteriorum*
Germania.

Veltenburgense monasterium, in Bauaria, ad
Danubium.

DE fundatione huius monasterij sic fere
scribit *Ioannes Auentinus* libr. tertio.
Tempore *Theodonis Ducis Bauaria*, qui cum si-
lio *Theodoperto* à sancto *Ruperto* *Reginoburgij*
aqua cœlesti lustratus est, post extracta tem-
pla tam *Reginoburgij*, quam *Vtini*, Christo
Deo atque eius *Genitrici* dicata, atque à san-
cto *Ruperto* consecrata (vtrumque adhuc a-
dicula seu *Capella* vetus vocatur) per omnes
Vbiorum regiones sacra ades passim adifi-
cata sunt, eademque à sancto *Ruperto* & so-

cij^s

cijs consecrata, vt VVelteburgij, quod ipse Valentiam vocat, & extra mœnia Reginoburgensia. sancto Georgio, tutelari Christianorum militum, quadam sancto Martino Maximilianoque templa dicata, quæ adhuc monstrantur.

Alibi idem Auentinus libr. sexto scribit. Eodem tempore Hardonicus Episcopus Reginoburgensis Valentiam, hoc est, VVeltenburg, templum D. Georgio dicatum, pulsus monachis Benedictinis tradit Canonicis Regularibus D. Augustini, accito Hardonico eius ordinis, ex monasterio sancti Floriani in Austria, supra Anassum. Conradus itidem Episcopus Reginoburgensis, quinque post annos monachos Benedictinos rursus restituit, ipsisq; Fridericum præfecit. Monasterium hoc Danubio septum est, quinque millibus passuum infra Abensperg, vbi cerneret Artobrigæ, quæ, teste Ptolemæo, caput olim Vindelicorum fuit, monstrantur. De qua Aduentinus 2. & 3. libro Annalium latius scripsit.

Ita Hundius in Metropoli Salisburgensi.

Mauri monasterium, vulgò Maurismunster, quarto ob Argentina milliari.

SITUM est opidum & cœnobium, Maurismunster nuncupatum, quarto lapide ab Argentorato Germaniæ vrbe celebri. Eo loci Seobaldus vir pius ac sanctus oratoriū cōstruxit an. Domini 583. fauente ac dotante Childeberto.

Rege

Rege Austrasiæ, qui fuit filius Clodonæi I. Christiani Gallorum Regis. Primus Abbas fuit *B. Leobardus* S. Benedicti Abbatis in Casinensi monasterio discipulus. Secundus fuit *Maurus*, S. Pirminij Meldensis Episcopi discipulus, à quo cœnobium istud, Mauri monasterium est appellatum. Ita Bruschius, lib. cit.

CAPVT XII.

S. Medardi monasterium, ad muros vrbis Sueffionensis, in Gallia.

Visum in prospectu vrbis Sueffionensis *B. Medardi* monasterium, cuius vt celebritas & præstantia aliqua ex parte noscatur, placuit nonnulla cum ex Archiuis accepta, tum ex antiquitatis vestigiis ac rudibus obseruata conuertere. Primum vt ad ipsius templi à *Carolo Caluo* iam eum extructi partem summè orientalem veniamus, duorum illic Regem Franciæ, *Clotharij* videlicet ac *Sigeberti* filij eius monumenta, loco veluti subterraneo, visuntur. Non procul inde cernitur *B. Medardi* lapideum * sepulcrum, duabus columnis pariter lapideis suffultum. Septentrionali parte Ecclesiæ, habetur lapis durissimus, humani capitis mensuram quater excedens, quem ex loco *Dominicæ*

* *Meminit illius Greg. Turonens. lib. de glor. Confes. §. 95.*

Aicen-